

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

3.3.2010

B7-0151/2010

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a B7-0000/2010. számú szóbeli választ igénylő kérdéshez

az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdése alapján

az „Európa 2020” stratégiáról – az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülését követően

Martin Schulz, Stephen Hughes
az S&D képviselőcsoport nevében

RE\807489HU.doc

PE433.013v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

B7-0151/2010

Az Európai Parlamentnek az „Európa 2020” stratégiáról szóló állásfoglalása– az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülését követően

The European Parliament,

- tekintettel az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülésére,
  - tekintettel az Európai Tanács 2000., 2001., 2005., 2006. és 2007. márciusi valamint 2009. decemberi üléseit követő elnökségi következtetésekre,
  - tekintettel a Bizottság által az „Európa 2020” stratégiáról indított nyilvános konzultációra és annak kimenetelére (SEC (2010)116),
  - tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó értékelésére (SEC (2010) 114),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikke (5) bekezdésére és 110. cikke (2) bekezdésére,
- A. mivel a globális pénzügyi, gazdasági és társadalmi válságban drámaian kiütközött a nem megfelelően szabályozott piacok sebezhetősége, továbbá veszélybe került a szolidaritás és a társadalmi igazságosság a társadalmainkon belül és a tagállamok között is,
- B. mivel a tagállamok folyamatosan növekvő munkanélküliséggel – több mint 23 millió nő és férfi munkanélküliséggel – néznek szembe, ami a társadalom és az egyének szintjén egyaránt hatalmas problémákat okoz,
- C. mivel az éghajlatváltozás megkérdőjelezi a mai pazarló és fenntarthatatlan termelési, terjesztési és fogyasztási mintákat, amelyeket egy új, fenntartható fejlesztési modell révén ki kell igazítani,
- D. mivel a lisszaboni stratégia célul tűzte ki a nagy versenyképességgel rendelkező, tudásalapú gazdaság megvalósítását, amely képes a fenntartható fejlődésre, több és jobb munkalehetőség biztosítására, nagyobb társadalmi összetartásra és a környezet tisztelésére,
- E. mivel a lisszaboni stratégia középponti célkitűzése egyrészt túl nagyratörő, másrészt túlzottan bonyolult, mivel számos különálló célt egyetlen, meglehetősen összetett célkitűzéssé gyúrt össze, és így elvesztette mind célzott jellegét, mind átláthatóságát,
- F. mivel az EU következő évtizedben történő határozott, egységes és következetes fejlesztése érdekében a lisszaboni stratégiát egy új „Európa 2020” stratégiával kell felváltani, amely biztosítja a gazdasági válságból történő teljes kilábalást és egy új európai gazdasági és társadalmi modellt hoz létre, amely a fenntarthatóságon és a szolidaritáson alapszik,
1. felhívja az Európai Tanácsot, hogy ragadja meg a jelenlegi lisszaboni stratégia felülvizsgálata által kínált történelmi lehetőséget annak érdekében, hogy oly módon

alakítsa át az EU fejlesztési menetrendjét, hogy teljes mértékben kezelni lehessen a jelenlegi pénzügyi, gazdasági és társadalmi modell korlátait és gyenge pontjait, amelyek a válság hatására drámai módon megmutatkoztak, emlékeztet ebben az összefüggésben a Bizottság elnöke, José Manuel Barroso által már megtett, a menetrend átalakítására vonatkozó kötelezettségvállalásra, és elvárja az új Bizottságtól, hogy nyújtson be az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi területekre egyaránt kiterjedő javaslatokat, amelyek teljes mértékben összhangban vannak a fent említett céllal;

2. úgy véli, hogy a gazdasági fellendülés jelenleg zajló törekény folyamatát teljes mértékben tükröznie kell az új „Európa 2020” stratégiának egy koherens és átfogó politikai menetrend megfogalmazása, valamint a makrogazdasági politikai megközelítés teljes mértékű bevonása révén annak biztosítása érdekében, hogy a költségvetés szükséges konszolidációja nem fogja aláásni a stratégia megvalósítását, különös tekintettel a munkanélküliség elleni küzdelemre, valamint az infrastruktúrákba és a tudásba történő megfelelő és jól összehangolt befektetésekre;
3. úgy véli, hogy Európa következő évtizedre vonatkozó stratégiájának nemcsak a gazdasági növekedés mértékére kell összpontosítania, hanem arra is, hogy a növekedés hogyan segíthet egy jobb, igazságosabb és fenntarthatóbb gazdaság kiépítésében, amelyben a javakból mindenki jobban részesül, és amelyben a polgár védelmet élvez a pénzügyi ágazat kapzsiságával és mértéktelenségével szemben;
4. úgy hiszi, hogy az EU-nak szüksége van egy egyedülálló fejlesztési tervre, amely világosan meghatározza a hosszú távú és alapvető irányvonalakat, valamint összevonja azokat az egymást fedő stratégiákat, amelyeket az Uniónak jelenleg követnie kell, különösen a lisszaboni stratégiát, a fenntartható fejlődési stratégiát és a Stabilitási és Növekedési Paktumot (SNP);
5. felszólít egy új fejlesztési stratégia kialakítására, amely világosan meghatározza a kulcsfontosságú célkitűzéseket, valamint az azok elérése érdekében szükséges eszközöket és alapvető lépéseket; úgy véli, hogy a fenntarthatóságnak, a magas-minőségű, megfelelő munkával történő teljes foglalkoztatottságnak és a férfiak és nők társadalmi integrációjának, a szegénység és egyenlőtlenség elleni küzdelemnek, az oktatáson alapuló, magas termelékenységű tudásalapú gazdaságnak, a képességeknek és a szakmai fejlődésnek, a társadalmi és területi kohézióknak és az igazságos globalizációnak kellene képezniük az új stratégia központi célkitűzéseit;

Fellendülés és átalakulás

6. úgy véli, hogy az „Európa 2020” stratégiának a mielőbbi és teljes európai fellendülést kell megcéloznia, amelyet fenntartható és megalapozott növekedés követ közép- és hosszú távon túl is, annak érdekében, hogy megvalósítsuk a válságkezelésből a hosszú távú és fenntartható gazdasági növekedésbe történő átmenetet;
7. úgy hiszi, hogy a stratégiának mindenekelőtt következetes és hatékony választ kell adnia a gazdasági és pénzügyi válságra a fellendülést célzó valamennyi nemzeti és európai eszköz mozgósítása és koordinálása révén, új célokat és sokkal nagyobb európai koherenciát adva az EU fellendülési folyamatának, mindezt a megfelelő finanszírozás biztosításával;

megerősíti, hogy központi célkitűzésnek a foglalkoztatást célzó fellendülést kell tekinteni, beleértve a képzésbe és az oktatásba történő megfelelő beruházást; hangsúlyozza, hogy a nemzeti költségvetések szükséges konszolidációját szorosan egyeztetni kell a tagállamok között, és azt oly módon kellene véghezvinni, hogy segítsék a nagyobb növekedést és az új munkahelyek megteremtését, anélkül, hogy mindez szociális biztonsági rendszereink vagy közszolgáltatásaink kárára történjék;

8. emlékeztet arra, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályainak 2005-ös felülvizsgálatára vonatkozó tanácsi határozat egyik legfontosabb célja az volt, hogy a tagállamoknak nagyobb mozgásteret kínáljon a gazdasági visszaesések időszaka alatt; e határozattal összhangban úgy véli, hogy szükség van a megújított Stabilitási és Növekedési Paktum által kínált rugalmassági küszöbök teljes kihasználására annak érdekében, hogy a rendezett államháztartáshoz való visszatérés ne ássa alá a szociális biztonságot és a szolidaritást, továbbá ne veszélyeztesse a növekedési perspektívákat;
9. véleménye szerint az, hogy az euróövezet számos tagállama nem tudja teljesíteni a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott kritériumokat, rávilágít a GMU-n belüli gazdasági koordináció hiányosságaira; meg van győződve arról, hogy a legfőbb eszköze annak, hogy az euróövezet úrrá legyen a jelenlegi válságon, a gazdasági koordináció megerősítése és az erős gazdasági irányítás kialakítása, amely lehetővé teszi fenntartható, megerősített és koordinált európai válaszlépések megtételét, az európai gazdaságok között a versenyképességben jelenleg fennálló szakadék csökkentését, és segítheti a stabil és fenntartható gazdasági és társadalmi kohézió irányába történő elmozdulást;
10. kiemelten fontosnak tartja a megerősített szolidaritás elvét, mivel az közvetlenül kapcsolódik az euróövezet központi céljához, hiszen megerősíti az euróövezet reakcióképességét az aszimmetrikus sokkhatások és a spekulatív támadások esetén;
11. hangsúlyozza, hogy a Görögország ellen irányuló közelmúltbeli spekulatív támadások az államkötvényeket érintő kötvényfelárak rendkívüli emelkedéséhez vezettek, és ezek megfosztották az országot attól a lehetőségtől, hogy ugyanolyan kamatlábakkal vegyen fel kölcsönt, mint az euróövezet többi tagállama; hangsúlyozza, hogy a Görögország által a rendezett államháztartás visszaállítására és a rendkívül magas költségvetési hiány csökkentését célzó intézkedések megtételére tett erőfeszítéseket megnehezítő támadások célkeresztjében elsősorban maga az euró illetve az euróövezet gazdasági konvergenciája állt; sajnálja, hogy hiányoznak az euró stabilitását védő mechanizmusok, és úgy véli, hogy emiatt még égetőbb szükség van Európában a pénzügyi piacok összehangolt, hatékony és hatásos szabályozására és felügyeletére;
12. hangsúlyozza, hogy az euróövezet problémáit az euróövezetre kidolgozott megoldásokkal kell kezelni; ezért egységes keret kidolgozását sürgeti annak érdekében, hogy az euróövezet rendelkezzen olyan belső eszközzel, amely a nemzeti pénzügyi fegyelem és a pénzügyi támogatás végső lehetőségként igénybe vehető mechanizmusának együttes alkalmazásával lehetővé teszi a fizetéseketelenség kockázatának elkerülését;
13. úgy véli, hogy a válság lehetőséget kínál arra, hogy erősebb, a társadalmi igazságosságon és a környezeti hatékonyságon alapuló stratégiát alakítsunk ki a fenntartható fejlődés számára, amely biztosítja a javak igazságosabb elosztását és a gazdaságilag hatékonyabb

és társadalmilag igazságosabb jövedelemelosztást; ezzel kapcsolatban figyelmeztet arra, hogy nem szabad kizárólag a bérek csökkentését célzó eszközökre koncentrálni, mivel ez meggátolja a fellendüléssel együtt járó terhek igazságos elosztását, és fékezni fogja a háztartások bevételeinek növekedését és ezáltal a lakossági fogyasztást; megjegyzi, hogy a válság világosan megmutatta az elmúlt években követett deregulációs politikák alkalmatlanságát; hangsúlyozza, hogy az egységes piac kialakítása terén is új stratégiára van szükség, amely kézzelfoghatóbb eredményeket mutat fel a polgárok számára, különösen azáltal, hogy a fogyasztókat jobban figyelembe vevő megközelítést alkalmaz a szabályozás kidolgozása során;

14. felhív egy olyan szabályozási és felügyeleti keret kialakítására a pénzügyi szolgáltatások terén, amely megvéd az újabb pénzügyi összeomlásoktól, elkerülhetővé teszi a spekulatív buborékok kialakulását, és visszaállítja a pénzügyi szektor történelmi célját, amely nem más, mint biztosítani a reálgazdaság finanszírozását a befektetések és a munkahelyteremtés támogatása érdekében, különösen a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó második cselekvési terv révén;

Új megoldás a fenntarthatóságért és a szolidaritásért

15. úgy véli, hogy az egyetlen lehetséges válasz, amelyet az EU az éghajlatváltozásra és a gazdasági válságra adhat, az a fenntartható termelési, kereskedelmi, közlekedési, szállítási és fogyasztási módok kialakítása, ami megfelelően alátámasztja az új környezetudatos munkahelyeken, a környezetkímélő gazdaságokon, az egyenlőségen és az igazságos kereskedelmen alapuló, fenntartható jólétet;
16. emlékeztet az EU 2008. decemberi kötelezettségvállalására, amely szerint 2020-ra 20%-kal csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását, 20%-kal növeli az energiafogyasztás területén a megújuló energiaforrásokból nyert energia használatát, és az energiahatékonyságnak köszönhetően 20%-kal csökkenti az energiafogyasztást; sürgeti a Bizottságot, hogy fejtse ki, hogyan egészíti majd ki ezt az eredményt a politikák és jogszabályok új generációja, melyek célja, hogy a termelésben, a terjesztésben és a fogyasztásban határozott átmenet valósuljon meg a valódi fenntarthatóság irányába anélkül, hogy a jólét és a munkahelyek veszélybe kerülnének;
17. ezen új, fenntartható politikák szempontjából hangsúlyozza a megfelelő infrastruktúrákba történő befektetések, a fenntartható közlekedési megoldások és a kis- és középvállalkozásokat támogató politikák fontosságát, figyelembe véve nem utolsósorban ezeknek a magas munkanélküliség elleni küzdelemben játszott alapvető szerepét;
18. hangsúlyozza, hogy a 2020-ig tartó időszakra vonatkozó, éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos célok összekapcsolásával az EU új zöld munkahelyeket hozhat létre olyan területeken, mint a megújuló energiák, a közlekedés vagy az energiahatékonyság, feltéve, hogy az ezekkel kapcsolatos kutatásra, innovációra, oktatásra és képzésre szánt pénzügyi támogatás és ösztönzés elegendő lesz ahhoz, hogy lehetővé tegye számunkra e lehetőség magragadását, valamint az EU számára biztosítandó globális versenyképesség új lehetőségeinek felkutatását;
19. úgy véli, hogy a környezetbarát gazdaságba történő átmenetnek a fenntartható ipari politikán, a környezetkímélő termelési módok fejlesztését szolgáló innováción, a

különösen a munkavállalók környezettudatos munkahelyekre történő átképzését szolgáló, megfelelő uniós politikákon, és ahol szükséges, a globális piacok viszonylatában az európai ipar „zölddé tételének” átmeneti ellensúlyozásán kell alapulnia;

20. úgy véli, hogy a – különösen a fiatalok és a fogyatékkal élők körében – magas és növekvő munkanélküliség, valamint a növekvő egyenlőtlenségek és a kiterjedt szegénység eredményes kezelése érdekében az EU-nak új, nagyratörő szociális menetrendet kell kidolgoznia az „EU 2020” stratégia keretében, amelyet a magas színvonalú, teljes foglalkoztatásra, a társadalmi integrációra és a szegénység elleni küzdelemre kell építeni; kéri, hogy a stratégia céljaira kidolgozott ezen új szociális menetrendhez iránymértékként és az érdemi előrelépések ösztönzése céljából rendeljenek nagyratörő célokat a következő területeken: a szegénység visszaszorítása – beleértve az időskori és gyermekszegénységet, valamint a munkavállalói szegénységet –, a korai iskolaelhagyás és az oktatásban vagy képzésben már nem részesülő, de a munkaerőpiacra még be nem lépett fiatalok magas számának problémája, az egész életen át tartó tanulás rendszerében való növekvő arányú részvétel; hangsúlyozza, hogy e területen az uniós vagy nemzeti célok kitűzésekor a relatív szegénységi ráta mutatóját kell alkalmazni;
21. újra hangsúlyozza, hogy az „EU 2020” stratégiában kiemelt elsőbbséget kell kapnia a fenntartható, magas színvonalú, teljes foglalkoztatásnak; ezért kéri egy integrációra, tisztességes munkára és egyedi munkahely-teremtési célokra épülő, a munkaerőpiacra való belépésre vonatkozó stratégia kidolgozását, amelyet a tagállamoknak szánt pénzügyi ösztönzőknek kell kísérsnie, továbbá egy olyan új jogalkotási menetrendnek, amely a munkavállalói jogok megerősítését és a munkakörülmények javítását célozza, és magában foglalja a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv, a minimálbér-rendszerekről, a munkaidőről, az indokolatlan elbocsátásokról, a tájékoztatásról és egyeztetésről, a szakszervezetek elismeréséről, a határokon átnyúló kollektív megállapodásokról, az atipikus munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmódról, az egyenlő munkabérekéről, és a munkaügyi ellenőrzésekről szóló új vagy felülvizsgált irányelvek felülvizsgálatát;
22. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy strukturális foglalkoztatási intézkedésekkel kezelje a fiatalokat sújtó munkanélküliséget, képzési vagy munkalehetőséget biztosítva minden fiatalnak, és egy gyakornokok jogállásáról szóló szabályzat kidolgozása révén védelmet nyújtva számukra a tisztességtelen munkahelyi gyakorlatokkal szemben;
23. jogalkotási menetrend kidolgozását kéri a nemek közötti esélyegyenlőség területén is, a férfiak és nők közötti jelenlegi bérszakadék felszámolása, a nők teljes munkaerő-piaci részvétele és a nők előmeneteli lehetőségeinek előmozdítása érdekében;
24. újra hangsúlyozza, hogy elfogadhatatlannak tartja, hogy emberek – köztük nők, gyermekek, munkavállalók és nyugdíjasok – szegénységben éljenek; nagyratörő, hosszú távú stratégia kidolgozását kéri a szegénység felszámolására, megfelelő, számszerűsített, európai és nemzeti szintű célokkal – amelyek egyike a fedélnélküliség 2015-ig történő teljes felszámolása –, amelyet egy összehangolt európai lakásügyi stratégiának kell kiegészítenie;
25. újra hangsúlyozza, hogy az „EU 2020” stratégia keretében javítani kell az oktatáshoz, a kulturális szolgáltatásokhoz és a szabad médiákhoz való hozzáférést – melyet nem csak gazdasági szempontból kell értelmezni –, függetlenül az emberek szociális háttérétől és

pénzügyi helyzetétől, és gondoskodni kell ezek tartós hozzáférhetőségéről; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki aktív európai oktatási és kultúrpolitikákat, keretfeltételeket, melyek a kulturális életben és a médiákban a szűken értelmezett gazdasági és nemzeti kérdéseken túlmutatóan védelmezik a sokféleséget, valamint olyan politikai eszközöket – ideértve az egész életen át tartó tanulást előmozdító programokat is –, melyek a tehetséggondozást és a képességfejlesztést szolgálják;

26. emlékeztet arra, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió az európai projekt sarokkövét képezi, amelynek stabilitását a gazdasági válság súlyosan veszélyezteti; úgy véli, hogy az „EU 2020” stratégia történelmi lehetőséget kínál az európai kohézió megőrzésére és megerősítésére, amely főleg egy átlátható, egyszerűsített, intelligens és az újranevezítésre tett kísérletektől mentes politika, a transzeurópai hálózatokra vonatkozó hosszú távú, fenntartható pénzügyi terv, valamint az IKT-eszközökhöz és a szélessávú internethez való szabad és egyenlő hozzáférés biztosítása révén érhető el, mely utóbbi lehetővé teszi az emberek – különösen a fiatalok – számára a korszerű technológia könnyű, ugyanakkor önkritikus használatát;
27. jogalkotási keret kidolgozását kéri a közszolgáltatások terén, mivel ezek az európai modell alapvető elemei, és kéri, hogy ennek során vegyék alapul az új szerződésben található rendelkezések által kínált stabil jogalapot;
28. úgy véli, hogy a közös agrárpolitika 2013-ig végrehajtandó reformjának támogatnia kell az „EU 2020” stratégiát egy olyan, ökológiailag és gazdaságilag fenntartható agrárpolitika kidolgozása céljából, amelynek legalapvetőbb elemei az élelmiszerellátás biztonsága, valamint a növekedés és a foglalkoztatottság biztosítása a vidéki területeken, és amely erősíti a területi kohéziót;
29. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Lisszaboni Szerződés új jogalapot kínál az EU területi kohéziós politikájához, és olyan makro-regionális stratégiák kidolgozására ösztönöz, mint pl. a balti-tengeri stratégia és az európai Duna-stratégia, mivel ezek eszközül szolgálnak a gazdasági, társadalmi és területi kohéziós folyamatok felgyorsításához és a tagállamok közötti szolidaritás megerősítéséhez;

A megfelelő finanszírozás biztosítása

30. elismeri, hogy a Lisszaboni Szerződés egyik kudarca, hogy nagy szakadék tátong az általa kitűzött célok és az ezek eléréséhez rendelkezésre bocsátott források között; hangsúlyozza, hogy az „EU 2020” stratégia hitelességét csakis a megfelelő finanszírozási háttér biztosíthatja; ezért úgy ítéli meg, hogy az EU költségvetését ki kell igazítani oly módon, hogy hozzájáruljon egy új stratégia végrehajtásához;
31. kéri a 2007–2013-as időszakra szóló jelenlegi többéves pénzügyi keret komoly célok jegyében történő felidős felülvizsgálatát, mivel nyilvánvalóvá váltak a jelenlegi keret hiányosságai (finanszírozási hiány olyan kulcsfontosságú uniós programok esetében, mint a Galileo vagy az európai gazdaságélénkítési terv), és ez a keret ezért alkalmatlan a Lisszaboni Szerződésben foglalt új uniós hatáskörök, valamint olyan sürgőssé vált politikai célok finanszírozási igényeinek megfelelő kielégítésére, mint az energiakérdés és az éghajlatváltozás;

32. úgy véli, hogy a 2013 utáni uniós költségvetésnek az új „EU 2020” stratégiában rögzített alapvető politikai prioritásokra kell összpontosítania, miközben az uniós kiadásokat a közösen megállapított szintre – a bruttó nemzeti jövedelem 1,24%-ára – növeli, és bevezeti a források új rendszerét;
33. hosszú távú beruházási stratégia kidolgozását kéri, amely a következőkre épül: az európai és nemzeti költségvetési törekvések nagyobb mértékű összehangolása; az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank szerepének megerősítése az infrastruktúra, a zöld technológiák, az innováció és a KKV-k területén történő befektetések támogatása terén, feltéve, hogy az EIB és az EBRD politikái összhangban állnak az uniós politikákkal, és tevékenységeikről a demokratikus parlamenti ellenőrzés keretében elszámolnak; megfelelő európai keret kialakítása az állami és a magánszféra közötti partnerség céljaira; a Stabilitási és Növekedési Paktum intelligens, beruházásbarát végrehajtása;
34. az „EU 2020” stratégiában lefektetett célok elérése érdekében szükségesnek tartja olyan új uniós finanszírozási eszközök létrehozását, mint az Eurobonds, valamint új finanszírozási rendszer kidolgozását az EU költségvetése számára, amely magában foglalja a pénzügyi tranzakciókra kivetett adót és a környezetvédelmi adókat is;

Új kormányzat az átláthatóság, a demokrácia és a hatékonyság növelésére

35. elismeri, hogy a Lisszaboni Szerződés elfogadását hátráltatta a nemzeti és regionális szinten is mutatkozó demokratikus és politikai deficit, ami azt eredményezte, hogy a nemzeti és regionális kormányzatok nem érezték magukénak a politikai felelősséget; ezért úgy véli, új kormányzati rendszerre van szükség, amelynek alapjául a Lisszaboni Szerződés új rendelkezései szolgálhatnak;
36. ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az „EU 2020” stratégia sikeres végrehajtásában érdekelt különböző politikai intézmények között fokozottabb koordinációra és együttműködésre van szükség, nevezetesen azért, hogy az új stratégia majdani végrehajtását és felülvizsgálatát a jövőben felálló Bizottságok és Parlamentek mandátumaihoz kell kötni annak érdekében, hogy a stratégia kialakítását és folytatólagos kiigazítását az európai politikai menetrendhez igazítsuk;
37. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerje el a Parlament alapvető szerepét egy esetleges „EU 2020” stratégia végrehajtásában, amit a demokratikus és hatékony előrehaladás mikéntjének rögzítését és formalizálását célzó intézményközi megállapodásban kell megfogalmazni, amely utóbbinak tartalmaznia kell a Tanács arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a Parlamenttel való formális konzultáció nélkül az elkövetkező években nem hagy jóvá e stratégiát érintő változtatásokat;
38. úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak nagyobb szerepet kell kapnia a stratégia végrehajtásának biztosításában, ezzel egyidejűleg erősebb végrehajtó jogosítványokat kell juttatni a Tanács különböző formációinak;
39. kitart amellett, hogy a nemzeti parlamenteknek aktívabb ellenőrzési jogot kell biztosítani a stratégia kialakítása és végrehajtása, valamint annak nemzeti szintű megvalósítása tekintetében, továbbá szükség van a regionális és helyi önkormányzatok, a szociális

partnerek és egyéb társadalmi szereplők fokozottabb bevonására is;

40. kéri a jogilag kötelező erejű eszközök, például a rendeletek és irányelvek fokozottabb alkalmazását, és esetleges szankciók vagy ösztönzők alkalmazását is az olyan tagállamok esetében, ahol az új stratégia végrehajtása nem halad kellő ütemben;
41. e tekintetben kéri a Bizottságot, hogy a 2010. júniusi Európai Tanácsra való felkészülés alatt terjessze a Tanács és a Parlament elé a 2010 márciusában tartandó tavaszi csúcson meghatározandó új stratégiában rögzített célok elérését szolgáló irányelvek és rendeletek átfogó listáját;
42. kiemeli, hogy új mutatók kidolgozására van szükség a jólét mérésére az „életminőség” horizontális fogalmán belül, amelyek több politikai területen, pl. a környezetvédelem, a szociális és az oktatási ügyek, az egészségügy, és a munkaügy területén is felhasználhatók úgy az EU, mint a tagállamok szintjén; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki új ponttáblázatot a mérhető mutatóknak, amely magában foglalja a „polgárok életminősége” kategóriát is;

A globalizáció alakítása

43. hangsúlyozza, hogy az EU nem érheti el az „EU 2020” stratégiában kitűzött célokat szélesebb körű és átfogóbb külpolitika folytatása nélkül, amely összevonja a közös kül- és biztonságpolitikát, a kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési politikát annak érdekében, hogy a globalizációt, amely eddig a környezeti és szociális színvonalra nehezedő nyomásként jelentkezett, egy ezek előmozdítását segítő globális eszközzé tegye; utal a Lisszaboni Szerződésnek az uniós külső politikák összehangolására vonatkozó rendelkezéseire, amelyek hozzájárulnak ezen új, átfogóbb stratégia kialakításához és felhasználhatók a politikák fejlesztési célú összehangolásának előmozdítására;
44. kéri a „Globális Európa” stratégia alapos felülvizsgálatát, hogy a nemzetközi kereskedelem az egész világon a munkahelyteremtés, a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés eszközeivé válhasson, elsőbbséget adva a többoldalú megközelítéseknek – a kétoldalú kereskedelmi megállapodások jelenlegi tömeges alkalmazása helyett –, és a kereskedelmi célokat szociális és környezetvédelmi előrelépésekhez, és az emberi jogok előmozdításához kötve;
45. hangsúlyozza egy közös európai stratégia alkalmazásának fontosságát a nemzetközi intézményeken belül és a nemzetközi fórumokon a tisztességes kereskedelmet, a tisztességes munkát és a pénzügyi piacok szabályozását előmozdító szabályok kialakítása érdekében; ez azt is jelenti, hogy az EU-nak vezető szerepet kell játszania a WTO tárgyalásokon a dohai fejlesztési forduló mielőbbi lezárása érdekében;
46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.